

Stanisław Gromadzki

Jerzy Niecikowski (1942-2013)*

Zmarł 13 listopada 2013 roku po ciężkiej chorobie.

Wybitny znawca myśli Bergsona, Nietzschego i Kanta. Przez wiele lat związany z Zakładem Historii Filozofii Nowożytnej Instytutu Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Człowiek ogromnej kultury, wiedzy i życzliwości; znakomity dydaktyk i wychowawca. Błyskotliwy erudyta. Chodząca encyklopedia życia kulturalnego i literackiego stolicy co najmniej ostatniego półwiecza. Osoba bardzo lubiana przez studentów, szanowana przez współpracowników i przełożonych, zawsze stojąca na wysokości zadania. Pełna zrozumienia dla ludzkich spraw i ich zawilości. Sokrates na miarę naszych czasów – zdystansowany wobec siebie, a zarazem bardzo empatyczny.

Urodził się 7 listopada 1942 r. w Kownacinku pod Szczuczynem. Ukończył Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Warszawskiego oraz studium krytyki filmowej Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi. Stopień doktora nauk humanistycznych uzyskał za rozprawę *Czas, poznanie metafizyki w doktrynie filozoficznej Henri Bergsona*. Debiutował w 1963 r. jako krytyk filmowy na łamach tygodnika „Ekran”. Recenzent „Kultury” (Warszawa), asystent na UW w Katedrze Historii Filozofii Nowożytnej i Polskiej. W latach 1967-1971 – kierownik działu krytyki literackiej dwutygodnika „Współczesność”. Na skutek wydarzeń marcowych ‘68 usunięty z UW. Był kierownikiem działu eseistyki, recenzji i informacji „Literatury na Świecie”, wykładowcą literatury powszechnej Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie, felietonistą tygodnika „Film” oraz redaktorem Biblioteki Myśli Współczesnej w Państwowym Instytucie Wydawniczym. Współzałożyciel miesięcznika „Meritum”. W 1981 po-

* Tekst upubliczniony jako *Wspomnienie Profesora Jerzego Niecikowskiego* na: www.pfl.uw.edu.pl (15.11.2013). Wersja nieznacznie zmodyfikowana.

wraca jako adiunkt na UW w Zakładzie Historii Filozofii Nowożytnej. W latach 90. wykładowca filozofii w PWST w Warszawie i w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. Od 1998 wykładowca na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Wykładał także w Wyższej Szkole Komunikowania i Mediów Społecznych im. Jerzego Giedroycia w Warszawie. Pełnił (zamiennie z prof. Markiem J. Siemkiem) funkcję przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego Rady Programowej kwartalnika „Przegląd Filozoficzno-Literacki”.

Opublikował powieść *Reguły gry* (1987; 1991) oraz wiele przekładów, w tym przekład książki Bronisława Baczki *Hiob, mój przyjaciel. Obietnice szczęścia i nieuchronność zła* (2001). Współautor antologii *Nihilizm: dzieje, recepcja, prognozy* (2001). Współredaktor numerów specjalnych „Przeglądu Filozoficzno-Literackiego”, dedykowanych wybitnym przedstawicielom tzw. warszawskiej szkoły historii idei: *Kotakowski* (2007), *Baczko* (2009), *Adam Sikora* (2013, w przygotowaniu).

Uczeń Bronisława Baczki. Wierny swemu Mistrzowi i sobie. Mistrz dla wielu. Przyjaciel, jakich mało.